

VIENOTI LATVIJAI!

JAUNAIS CEĻS

Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» laikraksts

PANORĀMA

LLS: atskats uz paveikto

1. novembrī Preiļu rajona izpilddarības zālē notika Latvijas Lauksaimnieku Savienības Preiļu nodaļas konference, kurā piedalījās pāri par 60 LLS biedru — pārstāvju no kolektīviem. Pašlaik mūsu rajona LLS nodaļu veido 23 organizācijas ar 990 biedriem un vienu kolektīvo biedru — Lenina kolhozu.

Konferences darba kārtībā bija trīs galvenie jautājumi: par LLS darbību aizvadītajā periodā, par rajona nodaļas finansiālo stāvokli un deleģātu izvirzīšanu uz Lauksaimnieku Savienības otro kongresu, kas notiks šā gada 24. novembrī.

Pārskatu par aizvadītajā periodā paveikto sniedza LLS rajona nodaļas priekšsēdētājs Andrejs Ostrovskis. Viņš atspoguļoja paveikto, izvirzīja turpmākos uzdevumus, nepaējot garām trūkumiem. Darbu novērtēja ar atziņu — «nepietiekošs». Nolasīja kongresā izskatāmo rezolūciju projektus: 1) par zemes reformu, 2) par nodokļiem un cenām, 3) par ražotāju pašpārvaldi.

LLS rajona nodaļas valdes locekle Valērija Lauska atspoguļoja finansiālo stāvokli. Tas varētu būt labāks. Liela daļa LLS biedru pat nav nomaksājuši biedru naudu. Lielas grūtības sagādā LLS laikraksta «Zeme» izpārdošana.

Par pirmajiem diviem darba kārtības jautājumiem izvērsās plašas un dedzīgas debātes — gan par rezolūcijām, gan par daudziem sasāpējušiem lauk-

saimniecības jautājumiem. Debātēs uzstājās Jāzeps Anspoks (Aglona), Alberts Egliņš («Sarkanais Oktobris»), Jānis Džeriņš (Aglona), Jāzeps Brakovskis (Līvāni). Sekoja daudzi jautājumi un atbildes.

Konferencē piedalījās republikas LLS priekšsēdētāja vietnieks Aivars Bērtulis, kurš plaši un izsmelši izklāstīja Lauksaimnieku Savienības darbu republikā — uzdevumus un paveikto. Pastāstīja, ka «Ādaži» pārkārtoti par akciju sabiedrību, ka tām saimniecībām, kuras arī gatavojas uz šādu soli, LLS var sniegt tehnisko palīdzību. Savā runā A. Bērtulis uzsvēra, ka Latvijas Republikai jānostiprina ekonomiskais pamats, jo no Eiropas valstīm esam atpalikuši vismaz par piecdesmit gadiem. Pieskārās arī Latgales novada īpašajām problēmām — to risināšanai lietderīgi būtu nodibināt valdībā atsevišķu departamentu.

Nobeigumā Andrejs Ostrovskis atkal pievērsās rezolūcijas projektiem, kurus pavairošos un izsūtīs saimniecībām apspriešanai un papildināšanai, lai rajona nodaļa varētu apkopot materiālu iesniegt LLS republikas kongresam.

Sekoja deleģātu izvirzīšana uz šo kongresu. No Preiļu rajona tika deleģāti vienpadsmit cilvēki. Agrofirmu «Sarkanais Oktobris» tajā pārstāvēs ģenerāldirektors Rūdolfs Kavinskis.

Valentīna RUTKOVSKA

Sadarbība turpinās

Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» galerija šajās dienās papildinājusies ar četrām jaunām lielformāta gleznām. Turpinot pirms vairākiem gadiem uzsāktu sadarbību, Latvijas Mākslas akadēmija deponējusi kopsaimniecībai Olgas Donskajas gleznu «Dārzā», Aijas Ivlules «Audēju», Zanes Iltneres

«Muzejā» un vēl vienu darbu no Daces Lielās cikla «Krišjāņa Valdemāra piemiņai». Tās izvietotas agrofirmas administratīvajā ēkā.

Drīzumā kolhoza valde gatavojas lemt par iespēju piešķirt piemaksu stipendijai uzīftīgam un talantīgam Mākslas akadēmijas studentam.

Videostudija — pašu mājās

Aizvadītajā nedēļā agrofirmas sēžu zālē strādāja apvienības «Elektrons» ļaudis — viņi tur uzstādīja televizorus, kuros varētu noskatīties kopsaimniecības vajadzībām uzņemtās videofilmās. Agrofirmas videotēkā tādu jau ir ne mazums. Tās stāsta par nozīmīgiem notikumiem saimniecības pēdējo gadu vēsturē,

piemēram, par kolhoza nodibināšanas 40 gadu jubileju u. t.

Jaunā videostudija ļaus popularizēt pirmindas pieredzi, paplašināt darbinieku zināšanu loku, radīt klātbūtnes efektu dažādos pasākumos, kuros nevarēja piedalīties visi saimniecības ļaudis.

Jurģi konfekšu, ceļā

— Mums pašlaik, kā šobrīd modernā saka, ir pārejas periods, — smaidot saka agrofirmas «Sarkanais Oktobris» III ražošanas iecirkņa priekšnieks Vasilijš Filimonovs.

Bet var teikt arī pa vecam — jurģi. Nupat uzcelts un nodots ekspluatācijā jaunais konditorejas izstrādājumu cehs, un tagad uz jaunajam telpām pārceļas konfekšu «Gotiņa» un šerbeta ražotāji. Jaunajā cehā ir ne tikai labāki darba apstāk-

ļi, bet krievi lielāka ražošanas jauda — līdz simt tonnām konditorejas izstrādājumu vienā maiņā. Pašlaik tiek gatavots par iekārtām jaunu saldās, plaši pieprasītās, produkcijas veidu izlaidei.

Bet kas būs vecajās, atbrīvotajās telpās? Pirmām kārtām domāts iekārtot sulu un ābolu etiķa ražošanas cehu. Citas ieteres pagaidām vēl ir komercionāls nolūpums.

RĪT — LĀCPLĒŠA DIENA Piemini Latviju!

Latvi, lai kurā zemes daļā tu nonāktu, — piemini Latviju! Nekad un nekur savā mūžā tu vairs nedzirdēsi skaistāka vārda par šo vārdu; tāpēc nemīsti to daudzina, nebeidz slavēt valsti, kas šo vārdu nes...

Piemini Latviju, kur visa tev bija gana, pat šķietami trūkumā dzīvojot.

Atceries, ka Latvijas vasaras beigu cēlienā arvien tev bija galdā smaržīga jauna rudzu maize, kas tikami garšoja ar svaigu sviestu, piestrebjot panīpas.

Atceries dzidros rudens rītus, kad jau salna apzieda pļavas ar sniegu. Debesis tad austrumos bija dzeltenas kā vasks, un rietumos kvēloja plata varavīksne. Rubēniem sajuka visi jēdzieni par gada laikiem, un tie sāka rubināt kā pavasari.

Piemini Latviju, latvi, ik stundas, ik brīdi, labās un jaunās dienās; bet jo sevišķi, kad tev labi klājas. Zini, — neviena māte tā neilgojas redzēt savu bērnu, kā ilgojas pēc katra no mums visu mūsu Māte — Latvija.

JĀNIS JAUNSUDRABĪNS

Prognozes nav iepriecinošas

Sodien, kad Preiļos plānota rajona sieviešu konference, šeit atkal solījusi ierasties Republikas Augstākās Padomes deputāte Valentīna Zeile. Tikšanās ar saviem vēlētajiem viņa uzskata par godpilnu pienākumu, par atgriezenisko saiti, kas rāda, ka likumdevēja orgāna darbība atbilst tautai. Arī vēlētajiem tāda sanākšana kļūst par visvaigākās informācijas iegūšanu no pirmavotiem, par tādu faktu un problēmu izgaismojumu, kuras reizēm vēl noklusē pat vizīne prese.

Pavisam nesen — 2. novembrī — šāda tikšanās ar Valentīnu Zeili jau notika rajona izpildkomitejas zālē. Deputāte runāja par to likumprojektu apspriešanu ekonomikas komisijā, kuras šonedēļ gatavojas pieņemt Augstākā Padome.

Sapulcējušies uzzināja, cik nopietni deputāti izvērtē valdības iesniegtos likumprojektus, uzklauša ministrus, pār galveno kritēriju ņemot Republikas saimniecības attīstības, tās pilsoņu intereses. Tā, gandrīz vienprātīgi, tika noraidīts sākotnēji presē publicētais likumprojekts par zemes nodokli un akceptēts otrs — zinātnieka Boruka iesniegtais variants. Pēc tā zemes nodokļa summa ir krietni zemāka un tiek diferencēta atkarībā no zemes auglības un tās ģeogrāfiskā izvietojuma. Mūsu rajonā viszemākais nodoklis noteikts Aglonas pagastā (12 rubļi), visaugstākais — Preiļu un Riebiņu pagastā (30 rubļi). (Intereses pēc ieskatījos likumprojektā: kāda ir republikā

vislielākā maksa par lietotās zemes hektāru? Tā ir 96 rubļi — Salaspils un Mārupes pagastā, bet vismazākā — 10 rubļu (viszemāk kotējas zemes Balvu, Alūksnes un Krāslavas rajonos).

No deputātes stāstījuma kļuva skaidrs, ka republikai stāv priekšā vēl ļoti sīva cīņa ar tiem, kas aizstāv Padomju Savienības intereses pretstatā Latvijas interesēm. Vispirms tie, protams, minama tā dēvētā «Maskava» jeb «Centrs», kam, acīmredzami, nebūs pa prātam tas, ka republikas Augstākā Padome grib ievērojami samazināt Savienības budžetam agrāk adresētos atskaitījumus no nodokļiem un no Savienības pakļautības uzņēmumu peļņas daļas. Tāpat vairums deputātu uzskata, ka republikā esošajām PSRS valsts banku nodaļām jāpāriet Latvijas īpašumā, jo tajās apgrozās republikas iedzīvotāju peļņiņa nauda.

Bet kur paliek mūsu resursi, kur paliek preces, ja rūpniecība ražošanu nemaz tik krasi nav samazinājusi? Izrādās, ka veikli darboji prot tās izvest ne tikai uz dažādiem Padomju Savienības reģioniem, bet arī uz Poliju un Vjietnamu. Piemēram, atklājās, ka dažos tūrisma braucieniem paredzētajos autobusos «Ikarus» ir izceļamās grīdas un tukšā telpa tiek piepildīta ar deficiētajiem, kuras nekad nenokļūst mūsu veikalos. Republikas muiņas iestādēm būs daudz darba, aizsargājot republikas tirgus intereses.

Viens no valsts soljiem lauksaimniecības nostiprināšanai ir laikā nenomaksāto parādu norakstīšana. Taču arī tie nepieciešama diferencēta pieeja. Jo kopējā norakstāmā summa pašreizējās ekonomiskās nabadzības apstākļos būtu graujoša — 1 miljards 200 miljoni rubļu! Tāpēc ekonomikas komisija, piemēram, nolēma noraidīt Bauskas rajona agrofīrmas «Uzvara» lūgumu dot tai atvieglojumus valsts kredīta nomaksai, jo firmas saimnieciskās darbības analīze rāda, ka uz šī gada sā-

kumu tai bija 7 miljoni peļņas.

— Tad kāpēc lai mēs šiem miljoniem dzēšam parādu 800 rubļu vērtībā? — mūsu prāt gluži pamatoti jautāja Valentīna Zeile. — Labāk šo naudu novirzīsim vismaz līdzšinējā līmeņa noturēšanai pensionāriem un citiem maznodrošinātiem pilsoņiem, kuru materiālais stāvoklis pasliktināsies līdz ar cenu celšanas pārtikas un citām pirmās nepieciešamības precēm.

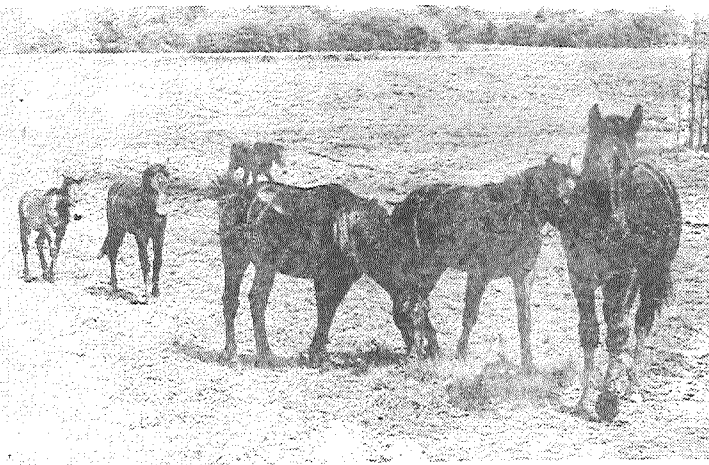
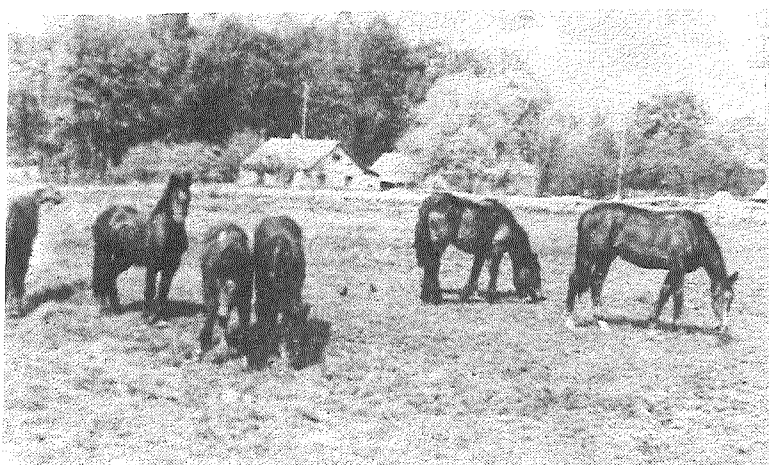
Valdība un Augstākā Padome domā, kā kompensēt ar cenu celšanas saistīto iedzīvotāju labklājības līmeņa pazemināšanos. Taču kopumā deputātes stāstītais nekādu optimizmu neviens. Biedēja ne tikai jaunu ekonomisko grūtību «perspektīvas», bet arī politiskais sasprindzinājums, ekonomiskais karš, kuru veicinās fakts, ka daļa republikas uzņēmumu ir it kā «divu kungu kalpi», kas izpildei izvēlēties tā kunga rīkojumus, kuri tiem liksies izdevīgāki. Republikas valdība tiem, kas gatavi rīkoties pretēji Latvijas interesēm, draud ar bargām ekonomiskām sankcijām — piemēram, ūdens un elektrības atslēgšanu. Atkal sabiedrību šķēls ekonomiskā balstītas politiskās pretrīstības. Izpaliks vienotība, kas dod spēku pārvarēt pat visgrūtākos pārbaudījumus.

Būdam ekonomiste, Valentīna Zeile pārsvarā runāja par šo savu jomu. Tomēr vēlāk, atbildēdama uz daudziem vēlētajū jautājumiem, viņa pieskārs arī ar politiku saistītiem tematiem, piemēram, likumprojektam par republikas pilsonību un citiem. Prātā palikusi viņas atbilde uz jautājumu: «Ko jūs sacītu tiem, kas pārmet: jūsu valdīšanas laikā iet vēl sliktāk nekā stagnācijas gados?»

— To, kas grauts 50 gadus, nav iespējams sakārtot trijos mēnešos. Saldziniet: tajās republikās, kur uzvarējuši interfrontes domubiedri, iet vēl sliktāk. Turklāt nevienam taču neliedz opozīcijai nākt ar konstruktīviem priekšlikumiem. Bet vai jūs esat dzirdējuši kaut vienu konstruktīvu projektu, teiksim, no Sergeja Dīmaņa mutes? Kritizēšanai, noliegšanai lielu māku nevajag. — M. Austruma

Darba rezultāti 10 mēnešos

Slaucēja, ferma	Govju skaits grupā	Piens bruto izslauk. (c)		Izslauk. no gov. (kg)		Tauku %
		1990. g.	+ vai — sal. ar iep. gadu	1990. g.	+ vai — sal. ar iep. gadu	
I. Pisuka	46	1912	+117	4167	+299	
A. Kirilova	49	1911	+48	3900	+75	
O. Nazarova	38	1619	—21	4307	+939	
S. Bazuļeva	46	1598	+626	3481	+22	
Nadirova	47	1861	—251	3985	—248	
A. Meluškāne	46	2000	+104	4330	+430	
L. Ručica	51	2156	+98	4218	+175	
Z. Meluškāne	49	1728	—25	3512	+40	
Aizupieši	372	14785	+706	3972	+184	3,95
R. Rubene	41	1938	—264	4703	—443	
Z. Juhņeviča	42	1706	—495	4031	—960	
J. Lepuka	39	1588	—516	4062	—752	
V. Čonka	42	1880	—101	4476	—629	
Baibas	164	7111	—1377	4320	—691	3,87
L. Fjodorova	45	2090	+418	4592	—601	
V. Golubeva	41	1857	—214	4539	+151	
Zabegi	86	3947	+204	4568	—146	3,7
M. Čakule	29	1516	+52	5300	+499	
V. Sidorova	28	1514	—44	5350	+389	
A. Mikulāne	29	1431	—237	4988	—258	
Leinišķi	85	4461	—229	5243	+243	3,75
L. Džeriņa	55	2277	+493	4186	+877	
N. Maslobojeva	49	2033	+1252	4124	+590	
K. Baikova	27	1506	—330	5596	+2158	
V. Ksendzova	30	1692	—332	5564	+1787	
Zaseki	161	7508	+1083	4669	+1158	3,88
Z. Tumašova	24	1187	—472	4903	—536	
A. Juganova	25	1822	—26	7345	+317	
Dž. Mamedova	26	1420	—245	5421	—202	
S. Gurbanova	22	1341	—115	5989	—600	
M. Lazareva	22	1350	—216	6222	—799	
A. Zdanoviča	26	1255	—255	4863	—1761	
Progress-I	145	8375	—1329	5768	—546	
J. Bobrova	59	2419	—432	4136	—507	
J. Kapustenkova	56	2495	—	4479	—	
T. Rubļova	59	2464	+762	4146	—2369	
L. Trizna	56	2093	—482	3772	—464	
L. Mūrniece	31	1643	—	5267	—	
M. Vasiljeva	58	2365	+1153	4050	—2163	
G. Zeiferte	59	2298	+289	3808	—443	
V. Mihailova	27	1486	—	5504	—	
Progress-II	405	17263	+752	4260	—347	
Progress	550	25638	—577	4659	—562	3,66
J. Bahanova	25	1129	—376	4515	—436	
A. Štepankova	27	1468	+74	5520	—356	
U. Amosova	26	1262	—161	4873	+18	
Duntišķi	78	3859	—463	4980	+1	3,66

Aizvadot sezonu zirgu sportā

Agrofīrmas zirgaudzētavas sportisti šā gada sacensību sezonā piedalījušies visdažādākā mēroga sacensībās. Spilgtākie panākumi bijuši Levam Kazakovam. Piedaloties Latvijas zie-

mas kausa izcīņā Rīgā, viņš ar zirgu Viaduku augstākajā — C klasē (līdz 150 cm), ieņēma trešo vietu, izpildot sporta meistara normu. Viņa panākumi pārējos startos arī galvenokārt saistīti ar vienreizējām darbaspējām apveltīto ērzeli Viaduku. Ievērtības cienīgs ir abu startu PSRS kausa izcīņā: vienā no izvēles maršrutiem tika izcīnīta godpilnā otrā vie-

ta, apsteigti daudzi izcili un veiksmīgi bagāti sportisti, kas piedalījušies pat ārzemju turnīros.

Jāatzīmē arī Leva dubultuzvara agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kausa izcīņā. Ar savu uztiģo Viaduku izcīnīta pirmā vieta, bet arī otrajā vietā Kazakovs ar zirgu Izoru. Šajās sacensībās pelnīta veiksmē uzsmaidīja arī mūsu jaunajam

Igoram Pavlovam ar zirgu Vanaču — iegūta pirmā vieta vieglajā klasē.

Agrofīrmas sportisti startējuši vēl vairākās sacensībās, taču ar mazākiem panākumiem. Sezonas izskaņā Levs Kazakovs ar Viaduku piedalījās Vissavienības zirgaudzētavu, kolhozu un valsts saimniecību zirgu sporta sacensībās, arī

pretendējams uz godalgu. Šoreiz oar bija jāsamierinās ar ceturto vietu, kas arī nav slikti tik lielā konkurencē, turklāt Levs atkal atkārtotā sporta meistara normu.

J. ASTIČS

Attēlos: zirgaudzētavas lolojumi pastaicā.

NAAIZMĒRSTULE

Lauska cērveits

(Tautas posoka)

Ilzeite beja borine. Jei dzeivoja pi vīna bogota saimnīka un darēja vvsus vsu-grvutūkūs dorbūs, bet gērbēs līti nabadzeigi. Saimnīks moz īsi moksōja un pošai aust un švut naatlyka laika.

Tūmār Ilzeite vvsim patyka. Jā skaistvōja lobō sirds un strōdeiba. Storp cymim Ilzeite patyka kaidam kaimiņu bōnōnīka dālam. Tys tikom runōia, tikom lyudzēs, cikom Ilzeite ptkryta byut jam par sīvu. Bet naboga bōrineitei pvurs beja tukšs. Par tū jei bažōiōs sovam bogōtājam lei-govainam, bet tys par pyuru nadūmōja: mīlōka jam beja strōdeigō un labisrdeigō bō-rineite, na laiska tāva meita ar lelu pyuru.

Launī cylvāki apskaude bō-rines laimi un, vvsaidi apma-lōdami, cēntēs atstis jū nu bō-gōtō leigovainā. Un panōce sovū. Jōs pat saimneitei Tsū-lāia. Trunōja Ilzes leigovai-n sovū meitu.

Beja solta zīmas dīna. Saim-neitei kūpā ar veiru un sovū meitu aizbrauce uz lelōku pilsātu, lai sapērktu meitai kōzu drēbes. Ilzeite palyka vīna mōjōs. Strōdōdama, dū-mōja par sovū leigovaini, kurs nabadzeibas dēļ pas-mōdēja jū. Aiz sōpem sirds jai pleisa, osoras navoldami ritēja. Tūmār jei napōrstōja mīlēt tū, kuram beja sūlēju-sēs uztiēibu, kaut jys sovū sūlējumu lauze.

Pastrōdōjuse vvsus dorbūs, gōja ustobā un, atsasāduse

pi līna, vēl gaužōk aizrau-dōja.

Te durovas klusu, klusū atsavēre un ustobā tōgōja sēr-ma ve:ineite. Tei beja nūgu-ruse un lyudzēs naktsmōju. Ilzeite zynōja, ka saimnīki vokorā naatbrauks, drūši pī-jēme ve:ineiti, pabarōja, pa-klōja gultu un nūguldeja vōr-culi.

Bet ve:ineite naaizmyga. Jei skatejōs uz Ilzeites osorom, leidzi jūta jai sōpēs, golā vai-ōja, kōpēs: meitine raud. Kod Ilzeite izstōstēja jai sovū likitni, ve:ineite teice:

— Meitin, tovā bādā varu paleidzēt. Vēl nivīnai meiti-nei es sovū nūslāpumu na-tēicu, bet topēc, ka tu tik mīli mani pījēmi, grvbu tev atmok-sōt. Klausis: sūnakt va:ais Lausks ap pakšim skaldēs un šķeļs sīnas ar sovū zalta cērveiti. Jo kurai meitinei tys cērveits tyktu, tei byutu vyslaimeigōkō un bogōtōkō vysā apkōrnē. Bet lai cēr-veiti dabōtu, vajag izjaukt Lauska dorbū.

Tys jōdora tai: kai tik Lausks sōks ap pakšim dauzeitis, vajag bosom kōjom vīnūs līnu kraklūs trejs raizes ap-skrīt vvsas ākas un nu soltuma navaidēt, bet Lausku līleit. Kura šytū padareis, tai Lausks dōvynōs zalta cērveiti.

Ve:ineite beidze sovū stōstu un zustiņ nūzuda. Ilzeite ilg navarēja atsajēgt, vai tys ir patīseibā, vai sapns. Ve:i-neites stōsts vīnūmār skanēja jai austis un it kai sacēja: «Drū-ši skrīt!»

Pošlaik i va:ais Lausks sōka p sēteņu dauzeitis. Pasadau-

zējis, kōpe pōri un cērtā pakšā. Ilzeite moz dūmōdama nūrōve svōrkus un, palykuse līnu kraklā, bosom kōiom laidēs skrīt ap ākom. Ap-skrēja reizi: — Lausks sōka stvōrōk cērst; apskrēja ūtru un jei jūta, ka soltums pi kau-lim lein, tūmār navaidēja — skrēja tōjōk trešu reizi. Jau tik, cik spēia skrīt un dūmōja, ka soltums uz vītas nūmīgs jū. Vēl caur sōpem smaidei-dama skrēja toļok. Tikkū pī-skrēja pi ustobas durovu, te gailēits aizdzidōja. Lausks gri-bēja šķelt durovōs, bet sasa-tryuka. cērveits izkryta jam nu rūkom. Pamanējis meitini, jys teice:

— Ā-ā, tu beji tei drūšō laimes maklātōja: Zynu vvsu, tōpēc: ari šuvokor gōju dau-zeit oi tovim pakšim. Jam šū cērveiti, li: sev pyurā un gaidi sovā leigovainā.

Va:ais aizgōja un Ilzeite, pajāmuse cērveiti, tēceja ustobā, lyka cērveiti sovā pyurā. Un breinums! Pyurs augtīņ ptauga skaistu audaklu, boltu vīnaineišu cymdu, zeču, dzei-purenu lūstu. Ilzeite skotēs un azim nati. Pasaver uz pyu-ra skreini, breinojās, pasaver uz sevim, breinojās. Mugorā jai skaisti svōrki, vērs tīm snģ-bolta vīlnaineite, golvā dzin-tar-zeiļu vainadzenš. Vysā go-tova leigova un tik daila, kai nivīna dzaltoneite.

— Ak, ka leigovains nyu nōktu! — dūmōja jei, bet na-spēja dūmu izsaceit, kai sai-minīki klēt un leigovains ar tīm. Tys, pamanējis Ilzeiti, aizmērsa bar bogotū tāva meitu, atsavainōja par jai nū-dareitōm sōpem, izlītōm osorom un lyudze jū komonēs. (Nu va:amēnas pōsoku krō-juma)

Naaizmērstules piņinas medaļas autors V. Davids uz Zimassvētkim gatavoj svečturu izstōdi.

Vitolds Virsnis

Muna dzimtene — nūmales bārns.

Jā, dzimtene maņ dōrga! —

Mēs obi sērdīni asom;

Muns liktīns — pamōte borga,

Tōs jyugu smogū mes nasom...

Lyuk, — nūmalē tautu saimē

Tu stōvi kai klusōkais bārns...

Mums obim vīnāda laime:

Es ar' tovas mōmūlas bārns...

Un nabogs, tik nabogs es asmu;

Nav pērlu maņ kūšu, kas mirdz,

Kū tev kai dōrgumu lapnu lai dūtu, —

Ni zalta spūža, ni rūtu —

Nikō... Un tūmār es bogōtnīks asu:

Man kryutīs strauji pukst sirds!..

Šū vīneigū pērlī pi kōjom tev līku

Un korstōkais, svātōkais sūlējums skaņ:

Leidz cikom vīn sirds puksteis maņ, —

Pat saule ja beigtu pi debesim zvīlēt —

Es dzimtini nabeigšu mīlēt.

Šū dzejūli V. Virsnis (eistajā vordā prof. dr. Reinholds-Voldemārs Putniš) publicējis žurnālā «Apskats» 1904. godā ar rakstureigom, skumju lirysma apdvāstom Latgolas dzeives ainom — «Sarkanās svītras». Asūt uzraksteits vēl tod, kod nōkūšais profesors Latgola strōdōiis par mērnīku paleigu. Lūti žāl, ka nikur navar samekleit jō biografiskōs zīnas, tōs nav publicēitas ni M. Bukša «Literatūras vēsturē», ni A. Prandes «Latvijas rakstniecība portretēs», ni cetur.

Byus F. Trasuna memorialo mōja

Nasen Rēzeknes rajona Saksītagola «Koln-sān», kur ir pazeistamo Latgolas atmiņas dar-binīka F. Trasuna gimines mōjas pamādas stō-vūktī, atklēts piņinas krysis. Pīnā sporā tī gatavōjōnōs šū āku komplektai restaurācijai, lai pē: tam le varātu tkōrtōt memorialu mōju. Aftālā: jau vosorā sō:es leidzekļu vōkšona Trasunu mōjas rekonstrukcijai.

J. Zandes foto

Latgalīši Sibīrijā

Ed. Konlavskis

4. Turpinājums

Pasaula karam sōcūtīs 1914. godā lela mārā apseika, bet fōd ari pavysam izabeidze, myusu nūvodnīku izceļōšona uz Sibīriju. Īmasly tam beja dažaidi, tūmār, jōsoka, gol-vonts nu jīm beja tys, ka ar kara stōvūklā pasludynōšonu valstī vvs dzelzceļa rypojūšais sastōvs tyka paklāuts kara resora reiceibā. Leidz ar tū cīvylūs īdzeivōtōju pōrvodō-šona beja ōrkōrteigi styngrī trubežota un atstōta nūvōrtā.

Jau pyrmajūs kara mēnešūs transportā rodōs daudz dažai-du neparadzātu sarežģējumu un gryuteibu. Vysupyrms beja izjyutams lels dzelzceļa vago-nu tryukums. Napītyka tāipat ari kurnomō lokomotivem, jo, sakarā ar īvarōjamas daļas ūglraču mobilizāciju un nūsvu-teišonu uz fronti, nočēs slēgt daudzus akmiņūglū šahtas. Stō-vūklis vēl vairōk pasaslykty-nōjōs, kod pōri plašajai krīvu zemei pōrsālca revolucijas vil-ni.

Valstī īstastōja haoss, bōds un slīmeibu epidemiju uzlīs-mōjumi. Gondreiz vvsas dzelz-ceļa stāciju ākas beja pōrslū-gōtas ar bēglim, īvainōtīm karaveirim, bezpajumtīkim, dezertīrim nu frontes un celā saslymušim. Viļcīni gōja ōr-kōrteigi reši. Daudzi izvōr-guši pasažiri, pēc ilgas gai-deišonas, navarēdami tikt vago-nūs, ryskeidami ar sovom dzeiveibom, brauce uz vagonu jumtīm vai pakōpīnim.

Par stōvūklī valstī moz kas beja zynoms, jo avīzes pī-nōce ōrkōrteigi reiši un tajōs snāgto informācija beja ļūti apšaubama rakstura.

Taidā kōrtā myusu uz Sibi-riju izceļojuši tautīši pazau-dēja vvsus sakarus ar dzim-tīni, rodīm un kaimīnim. Šāids nanūteikts stōvūklis turpynō-jōs leidz pat tam laikam, kod storp Krīvijū un jaunrodu-šūs Latvijas breivvalstī tyka nūslāgts mīra leigums un nū-spraustas rubežas. Pēc diplo-matiskūs sakaru nūdybyndōšonas saskaņā ar mīra leiguma nū-teikumim lelōkō daļa latvīšu

bēglū atsagrīze dzimtinē, bet nu izceļotojīm — tikai nadau-dzas saimes. Lelum leleis vai-rums myusu nūvodnīku beja īsadeivojušīs jaunajūs apstō-klūs un palyka uz pastoveigu dzeivi Sibīrijā, kur dzeives apstōklī tymā laikā tūmār beja daudz lobōki kai pōrējā valstī. Vysmoz jī natiē bodu un mozōk cīte nu epidemijom.

1923. godā tipogrāfijas «Grōmota» administrācija Rē-zeknē sajēma nu Sibīrijas kaida ērgelīnīka zeimeigu vēs-tuli, kurā autors seiki aprak-stēja izceļojušūs latgalīšu tra-gisma pīnū stōvūklī un lyu-dze atsytēit skūlom latvīšu (latgalīšu) mōceibu grōmotas un papeiru burtneicom, jo skūlas beja naapskaužamā stō-vūklī. Prūtams, ka šos tipo-grāfijas darbinīki ūtrā reitā pē: nūrōdeitōs adreses izsyu-tēja gon grōmotas, gon burt-neicetas, gon zeimulus un «yudi-ņa krōsas», bet apstypynō-jumu, ka vvs nūnōcis pi adre-sāta, tai ari nabeja.

Lelu pētnīceibas dorbū par Sibīrijā asūšōm latgalīšu kolo-

nijom trejdsasmytajūs godūs veicis vīns nu Latgolas kultūr-vēstures dedzeigōkajīm pēt-nītkim M. Apels, kurš 1941. godā 14. junī kai «sociali beis-tams elements» tyka depor-teits nu Latvijas un kūpā ar vairōkim symtīm cytu sabī-dryskūs darbinīku 1942. godā aizgōja būjā Kirovas apgobola «Vjatlag» nūmetnē.

Sovam pētnīceibas dorbam par pamatu M. Apels izmon-tōja Novosibirskā izgdūdamū latgalīšu avīzi «Taisneiba», materialus sistematizēja un fragmentari pōdrukoja Reigā izdūdamajā latgalīšu avīzē «Jaunais Vōrds». Tai kai

M. Apela publicēitī roksti sūdin ir lels bibliogrāfisks rātums, mēginōšu (ari frag-mentari) ar jīm īpazeistynōt myusu laseitōjus, ar tīm ap-stōklīm, kaidūs nō:ēs dzeivōt Sibīrijā palykušajīm izceļoto-jīm pēc kara un pēc revolu-cijas. Paraugam uzmeklēju tūs jōj rokstus, kas laikroktā «Jaunais Vōrds» tvītoti 1936. godā

10. (177.) un vēļokūs numu-rūs.

«...Izlsūt muns rokstus par latgalīšu porceļošonu uz Sibīriju», — roksta M. Apels, — «un latgalīšu kolonistu dzei-ves tkortu leidz karam Sibi-rija na vīnam vīņ radīs vai-cōjums: kai tod latgalīšu ko-lonisti Sibīrijā dzeivoj poš-laik. Vai vīņi leidz šam laikam ir saglobōjuši sovū nacionālū pošapzīnu. Šymā rokstā tod ari mēginōšu uz mynātajīm ļautō-jumim atbildeit».

Tōļok M. Apels roksta: «Kai jau aizrōdēju, Sibīrija uz dzeivi apsamatuši ap 40000 latgalīšu. Vysavīneibas kom-partijas Vokoru — Sibires ap-gobola komitets šūs latgalī-šu vajadzebom izdūd, sōcūt ar 1925. godu, latgalīšu dia-lektā avīzi «Taisneiba», kura drukojās Novosibirskā (bej. Novonikolajevskā) un iztī 3 rei-zes nedelā ar tiražu 2000 ekz... Sibīrijas latgalīšim pa daļai dūmots ari Mōskovā «Pro-meteja» Latsekijas izdūtais latgalīšu žurnals «Ceļinas Ka-

rūgs» (iztī, sōcūt ar 1933. go-du). Šūs laikroktu mērkis ir po-pularizeit padūmju Krīvejas tkortu, tōpēc: vīņu roksti vīņpu-seigi un tenden-ciozi; jī navar dūt mums patīšu ainu par lat-galīšu pošreizejū dzeivi Si-bīrijā. Tūmār, pīlītōjūt šymūs laikroktūs tvītōtūs rokstu un korespondenču stypuru izlasi un pteitūt pi izvylkumu citatu laseišonas ar zynumu kritiku, mēs varom izlūbt šū tū par latgalīšu pašreizejū sadzeives ainu, kas lelōkā voi mozōkā mārā tyva patīsim apstōklīm. Un šei aina byutu sekojūša (citāti jemti nu «Taisneibas» 1932.—1933. godu gōjumim).»

M. Apels sovam rokstam dūd šaidu apekšvērsrokstu: «Nasekmeiga religijas apkaro-šona oi kolonistīm».

Turpynojujms sekos

S. KUZNECOVS, vēsturnieks

Četrkārtējs deputāts

5. turpinājums

Kalistratovs tāpat arī pilnībā apzinājās, kāds ir iespējams vārda iespaids uz vēlētāju apziņu. Viņa grupai, kas pieņēmas spēkā, bija nepieciešams savs izdevums vairs ne tikai prestiža uzturēšanai nolūkos, bet arī īpaši praktiskiem mērķiem. 1930. gada septembrī kā pielikums Rīgā iznākošajam liberāla virziena laikrakstam «Segodņa» («Sodien»), kas bieži atvēlēja Kalistratovam savas lappuses, sāka iznākt «Segodņa v Latgali» («Sodien Latgalē»). Tas radās kalistratoviešu, kreisi noskaņoto ebreju buržuāzijas un citu radniecīgu Latgales grupējumu sadarbības rezultātā. Gandrīz katrā šī jaunā laikraksta numurā bija M. Kalistratova raksti par dažādiem tematiem. Ar laikraksta palīdzību, kurš kļuva aizvien populārāks, viņš tiecās paplašināt savu ietekmi uz visu krievu sabiedrību. Vēlāk Kalistratovs sāka izdot arī savu agitācijas lapu kā pielikumu Daugavpils laikrakstam «Dvinskij golos» («Daugavpils balss»), kas, gal-

venokārt, atspoguļoja vietējo ebreju tirgotāju viedokli.

Tāpat kā daudzi tā laika pazīstami politiķi (starp citu, arī Francis Trasuns), M. Kalistratovs nevaicējās no pašreklāmas, regulāri informējams lasītājus par savu nodarbošanos tautas interešu aizstāvībā. Skaidrs, ka šāda veida «pārskati par paveikto darbu» izskanēja mazliet demagoģiski, lai gan Kalistratovs, pēc dabas būdams atsauktīgs un sabiedrīks cilvēks, patiesi gādāja par zemieņu lietām, palīdzēja panākt fainību strādniekiem, kuri nāca no Latgales un kuriem uzņēmēji «aizmirsā» samaksāt. Laikabiedri atzīmēja, ka Meleņiju gandrīz vienmēr pavadīja kaut kādi cilvēki, visbiežāk lauciniecišķi gērbušies. Izņemot savu deputāta stāvokli, viņš griezās ar lūgumiem dažāda veida iestādēs. Ierēdņi, kas viegli atteica parastiem lūdzējiem, centās nenonākt konfliktā ar bargo deputātu, kurš varēja, kā saka, arī cirst dūri pret galdu. Mācītājs Jezups Grišāns savā grāmatā «Pa atmiņu sty-

Attēlā: M. Kalistratovs ar ģimeni 20. gadu beigās.

gom» tālāni apraksta M. Kalistratova un viņa tikpat kareivīgi noskaņotu domubiedru grupas «vīzīti» Rēzeknes pilsētas valdē: padzirdūši par viņa tu-

vošanos, vairums kalpotāju noslēpās kur kurais prazdams, bet Kalistratovs, «notvēris» palikušos, sāka «ievieš kārtību». Turpinājums sekos

Aiziet saule jūriņā,
Sēž zelta laiviņā...

1. turpinājums

Rūpnīcas jāapgādā ar automātiku un robotiem vai slēgt ciet un atlaist strādniekus. Mūsu «dzelzs lēdija» pastāv par brīvo tirgu, tamdēļ ir tikai viena izeja: lai dzīvo robots un kompjuters — nost ar strādnieku rokām!

Atbrīvotie badu necieš — valdība maksā pabalstus, bet tomēr — kad strādājošie savus atvaļinājumus pavada ārzemēs, bezdarbnieki labi, ja var tikt ekskursijā uz savu jūrmaļu. Šeit katrā mutē un ausīs skan tikai viens vārds — «nauda». Kārtīgs cilvēks par to pārdod visu — sirdsapziņu un pat fēvijū, nauda aizstāj Dievu, ticību un morālistiskus pienākumus pret sabiedrību, pret tēvu, māti, brāli, māsu.

Tomēr jāapzinās, ka tehnisko revolūciju neviens neapstādina, kā automašīna no ielām nostūma zirga ratus, tā roboti nostūms cilvēku.

1987. gada 10. maijā

Lasu jūsu avīzes un šad tad uzgrīžu radio uz īsajiem viļņiem. Man ir trīs radio: viens mašīnā, otrs guļam-

Vēstules no Anglijas

tabā ar pulksteni un trešais viesistabā (ar kasetēm). Turpat ir arī plašu spēlētājs ar diviem atsevišķiem skaļruņiem, krāsainais televizors. To visu stāstu. ne lielības dēļ, bet gan lai pateiktu, kā uzziņu par pasauli.

Mēs rietumos cienām Mihaila Gorbačova politiju, tikai baidāmies, ka, ja viņš nesasnies savus mērķus, tad krievi neželastība.

Mani iepriecina ziņa, ka Lieldienās bijī baznīcā, jo cilvēka dzīvē, kad visas ideoloģijas izpērtas un praksē izmantotas, bez dziļākas un augstākas ticības sirds paliek tukša un mazvērtīga. Es domāms bieži aizmaldos bērniības takās, kad gan'tju govīs. Tad, būdams vecākais dēls, cēlos agrī no rīta, lai kopā ar tēvu plautu sienu vai labību, artu

vai ezeņu tīrumos. Atceros, ar kādiem sviedriem mēģināju turēties tēvam līdzī plaujot, man bija sešu, viņam — deviņu roku izkaps. Smagi bija desmit gadu vecam puikam vaģas galā apsviest divu zirgu arklu, vairākas reizes sastiepu muguru. Vēlāk nāca neprātīgā jaunība, spēlēdams ermonikas, kļūdu pa apkārtni, atstājot lauku mājas brālim un vecākiem. Bija mūsu muzikantu grupiņa...

Nu jau gads, kopš esmu izbeidzīis darbu. Piepalīdzu draugiem, bez maksas, tāpat eju talkā uzturēt vietējās baznīcas ēku, parosos dārzā. Tā sakot, lai nosīstu laiku. Izbraucu ar mašīnu — te kājām nekur neiet, tāda ir angļu slimība. Tamdēļ šeit ar sirdskaifēm mirst vairāk nekā citur. Iecienīti ir ellā ceptie «chips» (čipsi — kartupeļu strēmēlītes), sevišķi patīk bērniem, kaut arī nav īsti veselīgi. Ed ar visu ko — desu, hamburgeriem, olām, zivīm, bekonu utt. Siers un biezpiens arī neesot veselīgi. Bet kaut kā tomēr jāēd. Te vienmēr dabūjami svaigi augļi un zaļumi — importē no visām pasaules malām, kamēr pie mums ziema,

Austrālijā, Āfrikā un citur ir vasara.

No dzērijiem neesmu, bet visādiem gadījumiem skapī man vienmēr ir vairākas pudeles viskija, vodkas, brendija, alus u.c. Trīsdesmitdaļu litra pudele viskija maksā ap 7,5 mārciņas, šnabis par vienu mārciņu lētāks. Mani nedēļas ienākumi ir ap 90 mārciņām. Mašīnas apdrošināšana maksā 120 mārciņas gadā, ceļa nodoklis — 100 mārciņas, 1 galon (4,5 litri) benzīna — 1,7 mārciņas. Ar 1 galonu braucu ap 67 kilometriem.

1987. gada 19. jūlijā

Atcerējos dzimteni. Dzīvodams mūsu nabadzīgajā, varas mainu izlauptajā apvidū, biju slinks un nevēlīgs, nepalīdzēju mātei un brāļiem lauku darbos. Kad vācieši mani aizsūtīja uz Krieviju, tikai tad sapratu dzimtenes dārgumu, tak viss jau bija par vēlu, lai ko labotu. Karš mani un citus latviešus aizmeta tālu prom. Senatnes liecinieks «Lai-ēni» stāv vēl vecajā vietā — mēmi klusas mājas meža pakājē, un ar koku šalkām sēro pēc pagātnes. Labi, ka tu tur vēl iero-

dies...

Rietumu Eiropas valstīs nonākušas krīzes stāvoklī, visa sa-ražojušās daudz vairāk, nekā iedzīvotāji var patērēt un eksportēt. Visas noliktavas un lidlauku angāri pilni ar labības, galas un piena pārpalikumiem, ar vīna krājumiem. Tas maksā tūkstošiem miljonu, lai uzturētu simtus saldētavu un noliktavu. Laiku pa laikam daļu no šiem uzkrājumiem pārdod par smieklīgām cenām uz ārzemēm, arī Jūsu valdībai. Pret vietējiem nav piekāpīgi, jo tas izputinātu veikalniekus. Līdz šim ražotājiem bija garantēta maksa par produktiem, valdība uzpirka visus pārpalikumus, bet tagad lauksaimniekiem pateikts par 15 procentiem samazināt gaļas un par 10 procentiem piena ražošanu. Anglijā atmatās jāatstāj ap diviem miljoniem hektāru aramzemes, stādot kokus, jeb šīs platības pārvēršot par publiskiem parkiem.

Darbu esmu izbeidzīis, bet pa sapņiem joprojām strīdās ar nevēlīgajiem betonētājiem, mūrniekiem un namdariem — cik dziļi apziņā ieēdušās darba laika darīšanas. Bet dzīvot var, derīgā platība man ir

9x3 metri. Mantas pie mu lētas. Piemēram, divu kasešu stereo radio maksā 40—70 mārciņas (tagadējais kurss ir 1 mārciņa — 1 rublis), krāsainais televizors (56 centimetri) — 250—350 mārciņas, radio pulkstenis — 15—25 mārciņas. Strādājošo vidējās algas esot 160 mārciņas nedēļā (valdības statistika). Ja tādas mantas sūtīt Jums, tad jāmaksā liela muiža saņēmējam, pat līdz 30 procentiem. Varbūt, ka jūsu likumus jaunais valdības galva mīkstinās.

1987. gada 7. oktobrī

Šodien līst kā pa Jāņiem. Pēkšņi sagriezās tāds vējš, ka pastaigas laikā tikko nesalauza lietussargu. Sēžu mājās un vēreiz pārslasu Tavas vēstules. Izrādās, ka neesmu atbildējis uz dažiem jautājumiem. Jau gadi trīs, kā jūsejīe nepieņem no ārzemēm sūtītās pakas, var sūtīt pa atsevišķiem priekmetiem. Par muiņas maksājumiem es jau rakstīju. Radniecī-zei uz Rīgu aizsūtīju 800 gramus šķīstošās kafijas, viņa par to samaksājusi 15 rubļus. Un tamlīdzīgi.

Turpinājums sekos

Igaunu virtuve

Igaunu virtuvē lielu vietu ieņem ēdieni no cūkgaļas — cūkas kājiņas, vārīta cūkgaļa ar dārzeņiem, kā arī zivju ēdieni — renģu zupa, marinēta silķe utt.

Populāri ir tādi tautas ēdieni kā mulčikapsāde — īpaši pagatavoti kāposti ar cūkgaļu un putrainiem, asinsklīmpas un asinsdesas, skābais auzu kīselis.

Īpašu vietu igauņu uzturā ieņem piens, biezpiens, rūgušpiens.

MĀJAS SIERS

600 gramu biezpiena, viena ola, viens un viena trešdaļa litra piena, trīs ēdamkarotes sviesta, pustējkarotes ķimeņu, ceturtādaļtējkarotes sāls.

Biezpienu sarīvēt uz smalkas rīves, pieliet verdošu pienu, karsēt uz lēnas uguns tik ilgi, kamēr masa sabiezē. Sviestu izkausēt katliņā, tur ievietot

arī biezpiena masu un maisot sildīt astoņas—desmit minūtes, kamēr siers kļūst stāpīgs. Tad jāpievieno sakulīta ola, sāls, ķimenes, jāsamaisa un jāizliek dziļā traukā, lai atdziest un sacietē.

Pēc atdzesēšanas sieru sagriež 100—150 gramu lielos gabaliņos. To pasniedz kā auksto uzkožamo.

PIENA ZUPA AR KĀPOSTIEM
Pusotra litra piena, puslitra ūdens, pusķepškarotes sāls, divi burkāni, pieci kartupeļi, viena pētersīļu saknīte, viena ēdamkarote sviesta, viena ēdamkarote kviešu miltu, viena tējkarote sasmalcinātu diļļu zaļumu, sāls.

Kartupeļus un burkānus notīrīt, nomazgāt, kartupeļus sagriezt iegarenos gabaliņos, burkānus — sīkos kubiņos, ielikt verdošā ūdenī un vārīt, līdz tie pusmīksti. Pievienot salmiņos sagrieztus kāpostus,

pētersīļu sakni, kas sagriezta sīkos gabaliņos, pievienot vēl sāli un vārīt, līdz dārzeņi gatavi. Pieliet verdošu pienu, uzvārīt, pievienot izkarsētus un pienā iemaisītus miltus, pavārīt vēl divas trīs minūtes un noņemt no uguns.

Gatavo zupu pēc garšas aizdarīt ar sviestu un diļļu zaļumiem.

KARTUPEĻU «SIVĒNTIŅI»

Puskilograms liesas cūkgaļas, 15 kartupeļi, trīs olas, trīs ceturtādas piena, viena glāze krējuma, trīs ēdamkarotes mannas putrainu, trīs ēdamkarotes kviešu miltu. Viena ēdamkarote sviesta, divas ēdamkarotes kausētu cūkas tauku, trīs ēdamkarotes maltu balto sausiņu, viena ēdamkarote sasmalcinātu diļļu.

Cūkgaļu sagriezt iegarenos gabaliņos (3x6 centimetru garumā un 1 centimetru biezu-

mā), apsāļīt un apcept uz pannas sakarsētos taukos, kamēr tā gandrīz gatava, pārlikt tīrā traukā.

Nomizotus veselus kartupeļus novārīt ūdenī, kuram pievienota sāls, izberzt saurietu, pievienot pienu, miltus, mannas putrainus, mazliet krējuma, olu un kārtīgi sakult putainā masā, kas atgādina mīklu. Sadalīt to gabaliņos (atbilstoši gaļas gabaliņu skaitam), sarīpināt bumbiņās, bet pēc tam ar mīklas veltņi izrullēt plāceniņos. Katrā plāceniņā ievietot vienu gaļas gabaliņu, ietīt, aizlipināt cieši. Iegūtos «rausītus» samērcēt sakultā olā, apvijāt rīvmaizē vai mannas putrainos, uzlikt uz pannas vai cepešpannas, kas iesmērēta ar sviestu, un izcept cepeškrāsnī.

Gatavos «sivēntiņus» uzlikt uz šķīvjā (2—3 vienā porcijā), pārliet ar krējumu, pārkaisīt ar diļļu zaļumiem.

SVEICAM JUBILĀRUS NOVEMBRĪ

50 GADI —	65 GADI —
7. — Mihails Tolstojatovs.	17. — Helēna Veigule.
55 GADI —	75 GADI —
13. — Matrjona Terentjeva.	15. — Praskovja Bogdanova.
60 GADI —	80 GADI —
15. — Anna Pastare,	24. — Jekaterina Kudrjašova,
16. — Jevlampijs Grigorjevs,	27. — Zīnaida Liņova.
19. — Veronika Pastare.	

Redaktors A. RANCĀNS

«JAUNAIS
CEĻŠ»

Laikraksts iznāk reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās

Licences Nr. 000238

Redakcijas adrese: Preiļu rajons Riebiņu ciemats, agrofirma «Sarkanais Oktobris».

Tālrunis — 56732

Tirāža 1830
Pas. 5722

Iespiesta Latvijas izdevniecību. poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta loksne.